

[Einer Jensen.]

at ville forandre Hjælpekasseloven. Det ærede Medlem maa stille sit Forslag dér, hvor det hører hjemme, og saa maa det behandles dér, her har vi ikke noget at gøre dermed.

Hvad angaar de Satser, der er foreslaaet, har jeg for længst sagt til det ærede Medlem, at den Hjælp, man yder i Forhold til det Kontingentkrav, man stiller til Medlemmerne, er saa lille, at den ikke frister til Oprettelse af Krisekasser. Thi der er et vist Minimum for, hvad det er muligt at leve af. Efter det ærede Medlems Forslag, omhandlede den ekstraordinære Hjælp, som Venstre ved sit Ændringsforslag tilbyder at give, vil en Forsørger her i København kunne faa 9 Kr. om Ugen plus et Tillæg paa 4½ Kr. af Hjælpekassen, altsaa 13½ Kr. om Ugen. Det ærede Medlem kender jo særdeles godt, hvorledes Huslejen ligger i København, det ærede Medlem beskæftiger sig jo hver Dag med dette Spørgsmaal; disse 13½ Kr. om Ugen er ikke mere end, hvad det koster at have Tag over Hovedet her i København. Der er altsaa ikke noget til at leve for, og naar saa det ærede Medlem lukker Hjælpekassen her, er det i Virkeligheden at bringe Folk over paa Fattigvæsenet.

For de Personer, som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, som kan oppebære Hjælpen gennem Hjælpekassen, er man naaet ned til en Understøttelse for ugifte paa 8 Kr. om Ugen og for Forsørgere paa 12½ Kr. om Ugen. Hvorledes tror det ærede Medlem, det er muligt at leve for disse Understøttelser? Jeg tror, man maa sige, at der er ingen Mulighed for at leve for dem, saa hvis det ærede Medlem den Dag, da vi fik Forslaget om Fortsættelseskasser, havde nævnt, hvad Forslaget indeholdt, den Dag da Udvalget sluttede sit Arbejde, havde villet betro os, hvad dette vigtige Dokument indeholdt, kunde det ærede Medlem med det samme have faaet Besked paa, at der var ingen Mulighed for Forhandling paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde ved Forelæggelsen af Forslagene følgende — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere det —:

„Derimod maa vi anse det for i høj Grad paakrævet ikke blot af finansielle Grunde, men ogsaa af Hensyn til en naturlig Tilpasning af det almindelige Løn-niveau, at der foretages visse Ændringer i den Form for Arbejdsløshedsunderstøttelse, der nu praktiseres, dels gennem

Arbejdsløshedskasserne og dels gennem Hjælpekasserne.“

Det, der fremgaar af denne Udtalelse, er jo, at man vil benytte den givne Situation til at ødelægge Hjælpekasseloven, tilmaale det mindst mulige i Krisekassehjælp, vælte Byrden ved Krisekassehjælpen over paa Arbejderne, alt sammen i den Hensigt at trykke Løn-niveauet i Danmark. Det, man vil benytte disse to sociale Love til, er Løntrykkeri overfor Arbejderne. Forlange vor Medvirkning dertil — det kan de Herrer jo gøre, men de maa undskyldes, vi er ikke med.

Olufson: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt kun fremkomme med nogle ganske korte Bemærkninger, idet jeg mener, at vi efter Finanslovsdebatten, ogsaa efter at vi nu i snart 12 Timer har drøftet Forslagene her, har talt tilstrækkelig længe, saa at vi snart er i Stand til at stemme om Forslagene.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at det var nødvendigt at skabe et Værn om de kriseramte Landmænd, og skabe det straks. Det er netop det, vi mener, vi har gjort, og vi mener, at dette Værn bliver rejst saa hurtigt, som det kan gøres, og paa den eneste Maade det kan lade sig gøre paa. Hvis vi gaar den anden Vej, den af Venstre foreslaaede, vil det kun betyde, at dette Værn i Virkeligheden ikke kommer til at værne dem, der trænger dertil; den Skattenedsættelse, som Venstre taler om, vil komme baade dem, der trænger, og dem, der ikke trænger, til gode, og den vil i ganske særlig Grad komme de store Landbrugere til gode. Jeg vilde for Resten ønske, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammen med sit Parti vilde gaa ud og spørge Venstres Folk i Sogneraadene, hvad de mente om at gaa bort fra de faste Ejendomsskatter og over til andre Skatte-kilder. Saa vilde de faa det Svar, at det var der ingen, der turde, og i ganske særlig Grad falder den Nedsættelse af Amtsskatterne, man taler om, saa uretfærdigt, at mange af de Sogneraadsmødder, der tilhører Venstre, allerede har protesteret derimod.

Der er her Tale om at yde en Hjælp til de kriseramte Arbejdere og til de kriseramte Landmænd. Det kan ikke gøres, uden at der betales derfor, og vi har gennem vore Dækningsforslag søgt at gøre det paa den Maade, at de, der har Raad til at betale, kommer til det: de største Indkomster, de største Formuer, Luksusskat og Beparel-